

β) Τὸ ἐκ σπινθίδων προστατευτικὸν περίφραγμα τῆς ἄνω μυλόπετρας τοῦ ἀλευρομύλου "Ανδρ. "Ηπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Καθάρισε τὴ γύρα* "Ανδρ. Συνών. γ υ ρ ό ξ υ λ ο, γ υ ρ ο ς 3, γ υ ρ ω σ ι ά, φ ά κ λ α. γ) 'Ο ἐξ ἀλεύρου σχηματιζόμενος κατὰ τὴν ἄλεσιν κύκλος τῆς μυλόπετρας "Ηπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) δ) 'Η περίμετρος ἀλωνίου Κεφαλλ.: *Συμφώνησαν νὰ τρέξουν 'ς τὴ μισὴ γύρα τοῦ ἀλωνιοῦ*. Συνών. γ υ ρ ά λ ω ν ο. 5) 'Η σειρά ἐν τῇ χρονικῇ ἀκολουθίᾳ Κύπρ.: "Ἄσπ.

Κιτρομήλον σκαθ-θαρωτόν, τὸ κόβκουν μοῖρα, μοῖρα, ἄς τραουδήσωμεν τῆς ἐμεῖς, σὰν εἶναι μὲ τὴν γύρα (σκαθ-θαρωτόν=φέρων ἐξογκώματα). 6) 'Επιστροφή, ἐπ' ἀνοδος "Ικαρ. : 'Σ τὴν γύραν (κατὰ τὴν ἐπιστροφήν). Συνών. γ υ ρ ι σ μ ό ς 1. 7) 'Επιρρηματ. α) Πέριξ, πολλάκις κατ' ἀναδίπλωσιν, πρὸς ἐπίτασιν τῆς σημασίας σύνθηθ. : "Εξωσαν γύρα - γύρα τὸ σπῖτι "Ηπ. (Κόνιτσ.) *Βάναμαν δίπλα πιτροῦλις γύρα-γύρα* "Ηπ. ('Αρτοπ.) "Εκεῖ ἀλέθ' ὁ μύλος γύρα-γύρα "Ηπ. (Πάργ.) "Εχει 'κεῖ γύρα χουράφια Μακεδ. (Καστορ.) "Αμα κράς' οὐ κόρακας κ' ἐρχιτι γύρα 'ς τοῦ χουριό, κάπειους θὰ πιθάβ' Στερελλ. (Βαρετάδ.) || Φέρνω γύρα (περιστρέφω) ἐνιχα. *Φέρνει γύρα τὸ νέμα* (περιφέρει τὸ νῆμα κατὰ τὸ διάσπμα περιστρέφων αὐτὸ ἐπὶ πασσάλων, ἐμπεπηγμένων πρὸς τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους) Πελοπν. (Κλειτορ.) *Πᾶρ' ν' ξύστρα κὶ φέρι γύρα 'ν ἄκρ' τ' τεφιού νὰ βγάλουνι τοῦ φουμι* "Ηπ. (Ζαγόρ.) *Φέρνω, βγαίνω, ἐρχομαι γύρα* (περιφέρωμαι, περιπατῶ) πολλὰ. *Τοῦ καλονκαῖρ' βγαίν' γύρα οὐ Δισπότης* (ἐξέρχεται εἰς περιοδεῖαν) Στερελλ. (Αἰτωλ.) "Οταν καλουνσ' νέν' οὐ κηρός, θὰ βγοῦμι γύρα γιὰ μπουλιαριά (=διακονία) "Εφίρα γύρα τοῦ χουριό καὶ τ' βρήκα τ' ἀλοῖκό (=ἄλογο) Θεσσ. (Μεσοχώρ.) "Ερχομαι γύρα (περιστρέφωμαι) *Τί πουνουκέφαλον πόχον! Πῶς μὲρχιτι ἔτσι οὐ τόπους γύρα!* "Ηπ. *Μὲ φέρνει γύρα ἢ γρίπη* (μὲ περιτριγυρίζει, μὲ ἐπαπειλεῖ) σύνθηθ. *Μὴ τοῦ φέρ'ς γύρα* (μὴν καθυστερεῖς ἀνατεθεῖσαν εἰς σὲ ἐργασίαν) "Ηπ. *Θὰ τοὺς φέρουνι γύρα* (θὰ τοὺς πείσωμεν) "Ηπ. (Πρέβ.) "Ηρθα γύρα νὰ τοῦ π'λήσου τοῦ σπῖτ' (ἐσκέφθην πρὸς στιγμὴν) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Τοῦ ἡφιρι τοῦ κιφάλ' γύρα* (τὸν ἐστενοχώρησε) "Ηπ. (Ζαγόρ.) *Τί μὲ φέρ'ς γύρα ἀὰ πάρ'ς τοῦ ρουλόι; Δὲ σ' τοῦ δίνου* (τί προσπαθεῖς...) "Ηπ. "Εφερα γύρα σὰν τὸ βουρλό τὸ πρόβατο (βουρλό=τρελλόν· ἐστενοχωρήθην ὑπερβολικῶς) "Ηπ. (Κόνιτσ.) || Παροίμ. *Μιὰ μάννα δέκα παιδιὰ τὰ φέρνει γύρα, δέκα παιδιὰ τὴ μάννα δὲν τὴ φέρουνι* (φέρνω γύρα=περιποιοῦμαι· ἐπὶ τῆς ἀστοργίας τῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς γονεῖς) "Ηπ. (Πάργ.) β) Περίπου, π ά ν ω - κ ά τ ω, μετ' ἀριθμητικοῦ συνήθως "Ηπ. ("Αγναντ. Μαργαρίτ. Πράμκντ. κ.ά.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Τριχοκ. Τριφύλλ. κ.ά.): *Τοῦ χουριό μ' εἶνι μακρυγιά ἀπ' τ'ν πόλ' γύρα 'ς τσι πέντε ὄρις μὲ τὰ πουνάγια Πράμκντ.* "Ενα κουβέλ' ξυλέινου ἀπ' εἴχαμι κανιὰ βουλά ἦταν γύρα 'ς τ' δώδικα οὐκάδης (κουβέλ'=κουβέλι=μέτρον χωρητικότητος στερεῶν, συνήθως δημητριακῶν, κανιὰ βουλά = κάποτε) Δασοχώρ.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γύρα Ζάκ.* Πελοπν. (Μανιάκ. Τεγ. κ.ά.) 'Σ *Γύρες Χίος* (Φυτ.)

γύρακας ὁ, ἐνιχα. 'ύρακας Νάξ. ('Απύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γ υ ρ ο ς διὰ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -α κ α ς.

Μεγάλος γ υ ρ ο ς, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γ υ ρ ο ς 3 στ, ἐνθ' ἄν. : *Εἶδα 'ύρακας ἦτον εὐτός; πολὺ μεγάλο τὸν ἦκαμες.* Νάξ. ('Απύρανθ.)

γυράκι τό, πολλὰ. 'υράκι Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γ υ ρ ο ς.

1) 'Ο μικρὸς γύρος, ἡ μικρὰ περιδιάβασις πολλὰ. : *Τί λέτε; κάνουμε κ' ἐμεῖς γυράκι;* Ζάκ. "Ενα γυράκι θὰ κάμω ἐδωδὰ καὶ θὰ γυρίσω Κεφαλλ. Συνών. γ υ ρ ο ὕ λ α.

2) 'Η γωνία ἀγροῦ ἢ μὴ δυναμένη νὰ ἀροθῇ καλῶς ὑπὸ τοῦ ἀρότρου Σίφν. : "Ο ξευγᾶς ξευγαρίζει καὶ πίσω ἄλ-λᾶ ος, ὁ σκάφτης, κάνει τις γωνίες, τὰ γυράκια, σπᾶ τοὺς σβώλους. Συνών. ἄ γ κ ω ν ή 2γ, δ ι ἄ ρ γ ο ς, μ ε σ α ρ ι ά, π α ρ α β ο λ ή. 3) Στροφή κατὰ τὴν ὄρχησιν Γ. Ξενοπ., 'Ισχ-βέλλ., 13: "Ενα γυράκι μονάχα σοτὶς μ' ἐκεῖνο τὸν ἄσχημο νέο (σοτὶς=εἶδος χοροῦ ὁμοίου πρὸς τὸ βάλες). Πβ. γ υ ρ α 3.

4) 'Η μικρὰ ξυλίνη στεφάνη τοῦ κοσκίνου Νάξ. ('Απύρανθ.): "Ενα 'υράκι τοῦ κόσκινό 'χω κ' ἤλεα πῶς θὰ τὸ κάμω 'να γόσκινο, μὰ δὲ δ' ἀξιῶνομαι (=δὲν τὸ κατορθῶνω).

5) 'Η στενὴ λωρὶς κεντημένου ὑφάσματος, ἡ παραθέουσα τὸ κάτω μέρος τῆς κλίνης Νάξ. ('Απύρανθ.): *Μωρή, 'ιὰ φέρε τὸ 'υράκι νὰ τὸ βάλῃ 'ς τὸ κρεβάτι.* "Ομορφο 'ναι τὸ 'υράκι τοῦ κρεβαθιοῦ σας. Συνών. γ υ ρ ο ς 3στ, κ ρ ε β β α τ ό γ υ ρ ο ς. β) 'Η στενὴ λωρὶς ὑφάσματος, ἡ σχηματιζομένη ἐξ ἀναστροφῆς τοῦ κρᾶσπέδου γυναικείου φορέματος Νάξ. ('Απύρανθ.): *Εἶδα κατακαμένο 'υράκι 'τονε τὸ φονστάνι αὐτό!* "Ενα δαχτυλάκι 'ναι. Συνών. σ τ ρ ι φ ω μ α τ ά κ ι, κ α μ ο ὅ φ ο.

γυραλάκι τό, Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ υ ρ ά λ ι καὶ τῆς ὑποκορ. κατὰλ. -ά κ ι.

Γωνία τοῖχου ἀγροῦ ἐνθ' ἄν. : "Εκμὲ 'ς τὸ *γζεροτρόχαλο* τὸ γυραλάκι πᾶν 'γώ, ὅδε μοῦ ποῦνε πῶς εἶναι συναγερμὸς Κρήτ. "Ητανε σ' ἕνα γυραλάκι κ' ἐπαρκαλέμει τὸν ἥλιο νὰ μὴ χαμηλώσῃ (ἐκ παραμυθ.) Ζερβιαν. "Εκμὲ ὅθι δὲ γυραλάκι δέσε τὴν αἶγα Κίσ. Συνών. εἰς λ. γ υ ρ ά λ ι.

γυράλευρο τό, Κρήτ. (Μεραμβ. Μύρθ. Νεάπ. κ.ά.) Κύθν. Πελοπν. (Λάστ.) γυράλιβρου Στερελλ. (Αἰτωλ. Περίστ. Τριχων.) γιουράλιβρου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γ υ ρ ο ς καὶ ἄ λ ε ὕ ρ ι.

Τὸ ἄλευρον τὸ συσσωρευόμενον πέριξ τῆς μυλόπετρας κατὰ τὴν ἄλεσιν ἐνθ' ἄν. : "Εμασα τοῦ γυράλιβρου, γιὰ νὰ φκεῖται μὲ πίττα Στερελλ. (Περίστ.) *Μᾶσι τὰ γυράλιβρα γιὰ τοῦ γ'ρούν'* Στερελλ. (Τριχων.) *Τὰ γιουρόξυλα εἶνι γιουμάτα γυράλιβρα αὐτόθ.* *Τὰ γιουράλιβρα εἶνι πιγρά, δὲν τρώουντι* Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. γ ο υ ρ ο υ ν ἄ λ ε υ ρ ο, γ υ ρ α 4γ, γ υ ρ ο ς 7, π α σ π ἄ λ η, χ ο ι ρ ἄ λ ε υ ρ ο.

γυράλι τό, Κρήτ. (Κίσ. Χαν. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ υ ρ α καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ά λ ι.

Γωνία τοῖχου ἀγροῦ ἐνθ' ἄν. : "Οθὲ δὲ γυράλι τσῆ πεζούλας βγαίνουρε τὰ καλὰ ροδίκια Κίσ. Συνών. ἄ γ κ ω ν ή 1, ἄ γ κ ω ν ἄ ρ ι 1.

γυραλωνάκι τό, ἐνιχα. 'εραλωνάτσι Κάρπ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γ υ ρ ἄ λ ω ν ο.

Μικρὸν γ υ ρ ἄ λ ω ν ο, τὸ ὅπ. βλ.

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. 'Εραλωνάτσι καὶ ὡς τοπων. Κάρπ.

γυραλωνίδα ἡ, Κουφονήσ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γ υ ρ ἄ λ ω ν ο καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ί δ α.

Εἶδος ἀγρίου ἐδωδίου χόρτου, φουμένου συνήθως πέριξ

τῶν ἄλωνίων καὶ τῶν ἐσπαρμένων ἀγρῶν, πιθαν. ἡ Ἀτρακτυλὶς ἢ μαλλωτὴ (Carthamus lamnatus) τῆς οἴκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae): Κάτι ἄλλες χορτάρες τὶς λένε γυραλωνίδες (χορτάρες = πολυετείς πόαι). Συνών. ἀ λ ω ν ὁ χ ο ρ τ ο.

γυραλωνίτης ὁ, Κρήτ. (Μεραμβ. Νεάπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ υ ρ ᾶ λ ω ν ο.

Τὸ ἐκ λίθων περίφραγμα τοῦ ἄλωνίου, διὰ νὰ μὴ διαχέωνται τὰ ἄλωνιζόμενα σιτηρὰ ἐνθ' ἄν.: "Υστερα πασσαλείφει καὶ τσὶ γυραλωνίτες μὲ βουτσά (= κόπρον βοῶν) Κρήτ. (Μεραμβ.) Συνών. ἀ κ ρ ο γ ι α λ ῖ σ κ ο ς, ἄ ν τ η ρ α ς 1.

γυράλωνο τό, Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.) ἑράλωνο Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ὤ ρ ο καὶ τοῦ οὖσ. ἀ λ ὡ ν ι.

1) Ὁ πέριξ τοῦ ἄλωνίου χώρος Κάρπ.: Ἄσμ.

Πὼς εἴχαμε τσ' ἐτρώαμε, ἐβγαίνα τὰ γυαλιά σας, μίε νὰ σᾶς τὰ πήραμε πὺν τὰ ἑράλωνά σας

(γυαλιά=ὀφθαλμοί, μάτια). 2) Κατὰ πληθ., ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ μικροῦ πλάτους περιοχὴ παρὰ τὴν περίμετρον τοῦ ἄλωνίου Κρήτ. (Νεάπ.): Παράσυρε καλὰ - καλὰ τὰ γυράλωνα, γιατί δὰ ρίξωμε καινούριο ἄλωνικό 'ς τ' ἄλῶνι (παράσυρε=σκούπισε, ἄλωνικό=ποσότης δεμάτων σταχῶν δημητριακῶν πρὸς ἄλωνισμόν). Συνών. γ ὕ ρ α 4δ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γυράλωνο Κρήτ. (Βιάνν.) Γυράλωνα Δ. Κρήτ. ἑράλωνο Κάρπ.

γυράμπελο τό, ἐνιαχ. γυράβελο Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) Κύθν. (Δρυοπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ὤ ρ ο καὶ τοῦ οὖσ. ἀ μ π έ λ ι.

Ἡ ἄμπελος ἢ κειμένη πλησίον τοῦ χωρίου ἐνθ' ἄν.: Στὸ γυράβελο ἔχω βαρμένες καθόσες πατάτες (ἔχω βαρμένες=βαλμένες=ἔχω φυτεύσει) Κίσ. Συνών. ἐ σ ἄ μ π ε λ ο, ἀντίθ. ἐ ξ ἄ μ π ε λ ο.

γυραπόγυρα τά, ἐνιαχ. ὑραπόυρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ὤ ρ ο καὶ τοῦ οὖσ. ἀ π ὁ γ υ ρ ο, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἀ π ὁ γ υ ρ ο ς.

Ἡ περιφέρεια, τὰ πέριξ ἐνὸς ὠρισμένου σημείου ἐνθ' ἄν.: Μέσ' 'ς τὴ μέση παστρεύγουνε μόνον, μὰ τὰ ὑραπόυρα ναι, ὁ Θεὸς νὰ σέ βλέπη! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Εἶδα θεὸς κι ὅλον ἐπὰ χάμαι, χάμαι 'ς τὰ ὑραπόυρα τοῦ σπιθιοῦ μας βροίσκεσαι; αὐτόθ.

γυραπογυρίδι τό, ἐνιαχ. ὑραπογυρίδι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ὤ ρ ο καὶ τοῦ οὖσ. ἀ π ο γ υ ρ ῖ δ ι.

Συνήθως εἰς τὸν πληθ., τὰ κατὰ τὸ κυκλοτερές κοσκίνισμα τῶν γεννημάτων ἐπιπολάζοντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἀκάθαρτα στοιχεῖα, σκύβαλα ἐνθ' ἄν.: Τὰ ὑραπογυρίδια καὶ τὰ σκύβαλα θ' ἀλέσω, νὰ τὰ φάη τὸ 'ουρ'νάκι μας ('ουρ'νάκι = γουρουνάκι) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γυραπογυρίζω ἴος ὑραπογυρίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ὤ ρ ο καὶ τοῦ ρ. ἀ π ο γ υ ρ ῖ ζ ω.

Α) Μεταβ. 1) Στρέφω, ἀνακινῶ εἰς τὸ κόσκιον τὸν σῖτον, τὴν κριθήν, πρὸς καθαρισμόν, κοσκινίζω ἐνθ' ἄν.: Μωρή, βάλε μιὰ ὑχιά 'εννηματσάκι μέσ' 'ς τὸ γόσκινο, ὑραπογυρίσε το, πὰ νὰ διαλέξωμε μιὰ ὑχιά σιταράκι 'γὰ τὸ γαφὲ (πὰ =μήπως, μιὰ ὑχιά= μιὰ νυχιά = ὀλίγον) Νάξ.

(Ἀπύρανθ.) Συνών. δ ε ρ μ ω ν ῖ ζ ω, κ ο σ κ ι ν ῖ ζ ω.

2) Ἀναστρέφω τι ἐνθ' ἄν.: Τὸ λαδοτύρι τ' ἀλείφεις μὲ λάδι, τὸ γυραπογυρίζεις δυὸ - τρεῖς καὶ τὸ κρατάει μαλακὸ ἴος. Μωρή, 'γὰ πᾶινε, ὑραπογυρίσε τὰ ροῦχα, 'γὰ νὰ στεγνώξουνε Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μιὰ χρονιά θυμοῦμαι, πὺν ὅλον ἤβρεχε γαὶ ὑραπογυρίζαμε τζὶ θεμωνιές 'πὸ 'νεδώκαμε (= ἀνέδωσαν, ὑγράνθησαν) αὐτόθ. Τὸ τυρὶ νὰ ὑραπογυρίσετε δυὸ - τρεῖς βολές, νὰ μὴ σκάση αὐτόθ. Παωμένο δὲ παιδί σου, μωρή, φέρ' το 'πὰ 'ς τὴ φωθιά, ὑραπογυρίσε το, πὺν θὰ ξεσταθῇ αὐτόθ. Συνών. ἀ ν α γ υ ρ ῖ ζ ω B1, ἀ ν α κ α τ ω γ υ ρ ῖ ζ ω, ἀ ν α κ α τ ὶ ν ω A3, ἀ ν α π ο δ ο γ υ ρ ῖ ζ ω 2. 3) Ἐξετάζω τι ἐπισταμένως ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐνθ' ἄν.: Πᾶω νὰ ὑραπογυρίσω τὰ φασόλια, πὺν θὰ βρ' ἀκόμα μιὰ χειριά, 'γὰ δὲ σώνουνε τοῦτα νὰ τὰ μαερέψω (πᾶω νὰ κοιτάξω τὶς φασολιές στὸν κῆπο) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Δὲν ἤσωνε τὸ κονμάσι, μὰ ἦτον ἡ ράφτρα καλὴ καὶ ὑραπογυρίσε δο καὶ ἤβγαλέ δο φουστανάκι (κονμάσι= ὕφασμα) αὐτόθ.

Β) Ἀμτβ., περιφέρομαι πολλάκις εἰς τὰ αὐτὰ μέρη ἐξετάζων λεπτομερῶς ἐνθ' ἄν.: Μωρή, ὑραπογυρίσε καλὰ καὶ δὲ δὴν ἠῦρες τὴν ὄρνιθα; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συνών. γ υ ρ ε ὕ ω, ψ ἄ χ ν ω.

γυραπογύριση ἡ, ἐνιαχ. ὑραπογύριση Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ υ ρ α π ο γ υ ρ ῖ ζ ω.

Ἡ πρᾶξις τοῦ ἀναστρέφειν ἀντικείμενόν τι, ἡ ἀναστροφή ἐνθ' ἄν.: Ἡκαμές τῶνε δὰ τῶ ρουχῶ ὑραπογύριση ἢ δὲ δῶν ἤκαμες; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συνών. ἀ ν α κ α τ ω γ ὕ ρ ι σ μ α 1, ἀ ν α κ ο λ ω μ ὸ ς 1, ἀ ν α κ ὕ λ ι σ η 1, (βλ. εἰς λ. ἀ ν α κ ὕ λ ι σ ι), ἀ ν α κ ὕ λ ι σ μ α 1, γ υ ρ α π ο γ ὕ ρ ι σ μ α, γ υ ρ α π ο γ υ ρ ι σ μ ὸ ς, γ ὕ ρ ι σ μ α 1.

γυραπογύρισμα τό, ἐνιαχ. ὑραπογύρισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ γ υ ρ α π ο γ υ ρ ῖ ζ ω.

Γ υ ρ α π ο γ ὕ ρ ι σ η, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ ὑραπογύρισμά ναι ὅτι νὰ ὑρίξης τίςτ' ἀπὸ τὴ μιὰ κι ἀπὸ τὴν ἄλλη 'γὰ νὰ στεγνώξῃ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γυραπογυρισμός ὁ, ἐνιαχ. ὑραπογυρισμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ υ ρ α π ο γ υ ρ ῖ ζ ω.

Γ υ ρ α π ο γ ὕ ρ ι σ η, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Εἶδα ὑραπογυρισμός ἦτον αὐτός! Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γυρατζῆς ὁ, ἴων. (Μπουρνόβ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ ὤ ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -α τ ζ ῆ ς.

Ὁ πλανόδιος μικροέμπορος, ὁ πωλῶν κυρίως ψιλικά καὶ ὑφάσματα περιερχόμενος τὰ χωρία καὶ τὰς συνοικίας τῶν πόλεων. Συνών. γ υ ρ ο λ ὸ γ ο ς 1, μ ε τ α π ρ ᾶ τ η ς, π ρ α μ α τ σ ο ὕ λ η ς, ψ ι λ ι κ α τ ζ ῆ ς.

γυραύλακο τό, Κρήτ. (Ἀμάρ. Κίσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ὤ ρ ο καὶ τοῦ οὖσ. α ὕ λ ᾶ κ ι.

Ὁ πέριξ τοῦ αὐλακος χώρος ἐνθ' ἄν.: Ὁ γάιδαρος ἔβασκε τὸν ἄγρουστο 'ς τὸ γυραύλακο (ἄγρουστος= τὸ φυτὸν ἄγρωστις, ἡ ἀ γ ρ ι ᾶ δ α) Κρήτ. (Ἀμάρ.) Στὰ γυραύλακα βγαίνει ἡ γλιστριδα Κρήτ. (Κίσ.)

